

[Statsministeren]

pct. i 1982 til 45,9 pct. i 1983. I 1984 vil det falde til 45,3 pct. For 1983 og 1984 er beregningerne baseret på skøn fra juni 1983.

Den væsentligste del af stigningen fra 1982 til 1983 kan henføres til beslutninger, der var truffet forud for fremlæggelsen af denne regerings økonomisk-politiske initiativer. Det gælder virkningen af forhøjelsen i 1983 af de kommunale udskrivningsprocenter med 2,2 i forhold til 1982 og af de afgiftsreguleringer, der blev vedtaget i foråret 1982. Isoleret betragtet har disse 2 elementer betydet en umiddelbar forøgelse af skattetrykket i 1983 med ca. 1 henholdsvis ½ procentpoint. Dertil kom, at den statsfinansielle situation ved regeringsskiftet var så alvorlig, at der var behov for budgetforbedringer på såvel indtægts- som udgiftssiden på statsfinanserne i 1983.

Endelig skal det understreges, at det er regeringens klare målsætning at undgå stigninger i skattetrykket, hvilket udsigterne for 1984 netop er et ganske godt udtryk for.

Spm. nr. S 10

Til *indenrigsministeren* (4/10 83) af:

Tove Niemann (FP):

»Er regeringen indstillet på, at den offentlige sygesikring indgår overenskomst med foreningen Praktiserende Speciallæger på lige fod med Den almindelige danske Lægeforening?«

Begrundelse

Regeringen har meddelt, at den vil arbejde for ophævelse af eksklusivaftaler. Alle læger, der ønsker at udøve lægegerning her i landet, har hidtil været tvangstilmeldt Den almindelige danske Lægeforening. For nogle år siden er der dannet en parallelförening: foreningen Praktiserende Speciallæger, som, hvis den får forhandlingsret med bl.a. den offentlige sygesikring, vil være et alternativ til Den almindelige danske Lægeforening.

Svar (13/10 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er korrekt, at regeringen har den principielle opfattelse, at det offentlige ikke kan indgå aftaler, der gør egentlig ansættelse i en

offentlig stilling betinget af medlemskab af en fagforening.

Det er umiddelbart min opfattelse, at eksklusivaftalerne inden for den offentlige sygesikring, hvor lægerne udøver deres gerning som liberalt erhverv, er en uheldig begrænsning af lægernes muligheder for at drive praksis, hvis de ikke er medlem af den fagforening, der har indgået overenskomst med sygesikringen, fordi det i realiteten udelukker disse læger fra at have gruppe 1-patienter.

Imidlertid er det jo som bekendt således, at hele den offentlige sygesikring bygger på overenskomster, der indgås mellem sygesikringens forhandlingsudvalg og en række faglige organisationer, så det er ikke noget, der kan ændres fra den ene dag til den anden.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, om regeringen er indstillet på, at den offentlige sygesikring indgår overenskomst også med foreningen Praktiserende Speciallæger, ville dette ikke løse problemet med eksklusivaftaler. Det ville kun betyde, at man på speciallægeområdet fik eksklusivaftaler med to foreninger i stedet for som nu med én forening, men det ville naturligvis betyde, at praktiserende speciallæger fik en valgmulighed med hensyn til fagforeningsmæssige tilhørsforhold.

Spm. nr. S 11

Til *justitsministeren* (4/10 83) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren nærmere undersøge den ejendommelige handle måde der er udvist af dommeren i Skanderborg i forbindelse med et grundlovsforhør, og vil ministeren tage initiativ til at beskytte den grundlovssikrede ytringsfrihed, så en familie ikke udsættes for telefonterror og trusler på livet på grund af et læserbrev med en velbegrunnet kritik af et ikke helt almindeligt grundlovsforhør?«

Begrundelse

Der henvises til læserbrev i Midtjyllands Avis fredag den 23. september 1983 samt forsideartikel fra samme avis den 26. september 1983.

Svar (13/10 83):

Justitsministeren (Ninn Hansen):